

„Vše je dobré, vše je Jedno“

Rabi Nachman ben Simcha mi-Braslav

Mgr. Tereza Krekulová

Rabi Nachman ben Simcha z Braslavi (1772 Mezibož – 1810 Uman) patří k neoriginálnějšímu a zároveň i nejrozporuplnějšímu osobnostem chasidského hnutí. Jeho jedinečnost v rámci chasidské spirituality netkví pouze v myšlenkovém obsahu jeho subjektivně, niterně psychologicky zbarveného díla s hlubokým existenciálním přesahem; svébytný byl i jeho způsob komunikace s žáky a především vnímání sebe sama jako skrytě působícího cadika generace (cadik ha-dor) se silnou mesiášskou aspirací. Obě jeho díla se zásadně liší od tradičních žánrů chasidské literatury: homilie se vyznačují nesmírně složitou kompozicí a mnohvrstevnou hermeneutickou strukturou, příběhy na rozdíl od tradiční chasidské legendy vyprávějící o životě a zázračných skutcích cadikim, nejsou primárně spjaty s židovským prostředím a tradicí a cadik je v nich přítomen jako sám autor promlouvající ke svým posluchačům a čtenářům ústy fiktivních hrdinů. Jak homilie, tak příběhy, sloužily jako materiální roucha nejhlubšího mystického poznání, jehož skryté zjevování rabi Nachman - v návaznosti na Šim'ona ben Jochaj – pokládal za jeden z hlavních způsobů, jimiž cadik ha-dor naplňuje svoji ústřední roli v díle individuální i univerzální spásy. Svým učením i příběhy rabi Nachman napravoval a rozvíjel animalitou poškozenou imaginaci Izraele, aby si mohl osvojit schopnost "rozumět jednomu z druhého", nezbytnou k inspirovanému studiu a poznávání Tóry.